

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิชาภูมิสถาปัตย์

บทเรียนการสอนวิชาชุดक्रमมูลทางไปรษณีย์

ของครูสุภา พ.ศ. ๒๔๙๗

วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

คณะอาจารย์

๑. นายชวน อังสุละโยธิน
๒. นางสาวสุนา คำทอง
๓. นางสาวชิตชม กาญจนโชติ

บทเรียนการสอนวิชาชุดक्रमลทางไปรษณีย์

ของครูสภา พ.ศ. ๒๔๙๗

วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

บทเรียนที่ ๑๔

ประวัติศาสตร์ทั่วไป

ชีวประวัติบุคคลสำคัญ (ต่อ)

๑๔. โทมัส อัลวา เอดิสัน Thomas Alva Edison

(ก.ศ. ๑๘๔๗-๑๘๙๑)

๑. ชาตะและฐานะ เอดิสัน ชาวอเมริกันผู้รื่องนามในเชิงประดิษฐ์เครื่องไฟฟ้าขึ้นเกิดเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๔๗ ที่เมืองมิเลิน Milan ในรัฐโอไฮโอ Ohio ประเทศสหรัฐอเมริกา บิดาเป็นชาวชอตันดา มารดามีเชื้อสายเป็นชาวสกอต เอดิสันอายุได้ ๗ ปี บิดาย้ายครอบครัวไปอยู่ที่เมืองพอร์ตฮิวรอน Port Huron ในรัฐมิชิแกน Michigan บิดาของเอดิสันเป็นนักการเมือง มีชีวิตเกี่ยวกับการผจญภัยอยู่เสมอจึงมักอยู่ไม่เป็นที่

[ป. ๑๔-๑]

ต้องหลบหลีกเจ้าหน้าที่อยู่ตลอดเวลา บิดาของเขา ซามูเอล เอ็ดดิส ร่วมคบคิดกับพวก
กบฏในประเทศแคนาดาอยู่คราวหนึ่งเพราะต้องการเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศนั้นให้เป็น
แบบสหรัฐอเมริกา พรรคพวกที่ร่วมงานครั้งนั้นถูกเจ้าหน้าที่จับกุมตัวได้เกือบหมด เป็น
คราวเคราะห์ที่บิดาของเอ็ดดิสหลบหลีกรอดตัวได้ เขามาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา จึง
ปลอดภัยไม่ถูกจับไปปรับโทษตามกฎหมายของประเทศนั้น คงแต่นมาครอบครัวจนยกเขา
ประเทศนั้นเป็นทาสประจำครอบครัว

๒. การศึกษา เอ็ดดิสเข้าเรียนหนังสือที่ปอร์ตสตูรอนได้สามเดือนเท่านั้นเอง
ก็ต้องออกจากโรงเรียน เขามีสมองที่มากเรียนไม่ทันเพื่อนเลย สอบข้อได้คะแนนโหด
เด๋มออกมา ครั้นที่กมลของการเรียนว่าเขาเป็นเด็กโง่เง่าไปจนไม่สามารถจะเรียนหนังสือได้
เอ็ดดิสออกจากโรงเรียนมาอยู่บ้านเข็นหนังสือกับมารดา นิสัยที่พอสังเกตได้ ในตอนนั้นคือ
ชอบสะสมเครื่องเล่นเกี่ยวกับทางวิทยาศาสตร์ มารดาได้พยายามปลูกฝังเขาจนบุตรชาย
อ่านหนังสือได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่ง

ครอบครัวของเอ็ดดิสก่อนข้างจะร้างจึงปรากฏว่ามารดาอนุญาตให้เอ็ดดิสออก
จากบ้านช่วยหารายได้พิเศษมาช่วยเหลือครอบครัวตั้งแต่เขาอายุเพียง ๑๒ ขวบเท่านั้น เขา
เป็นเด็กชายหนังสือพิมพ์บนรถไฟด้วยแกรนด์ทรังก์ซึ่งแล่นไปยังเมืองเคทรอยต์ Grand Trunk
Railway running into Detroit ได้ความว่าหนังสือข่าวเอ็ดดิสขายบนรถไฟและตามสถานที่
ต่าง ๆ ที่รถหยุดเหล่านนั้นเขาพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีดไร้แถวเครื่องหนึ่ง ซึ่งเขาเป็นทั้งเจ้าของ
บรรณาธิการ ผู้พิมพ์โฆษณาตลอดจนเป็นผู้ขายรวมอยู่ในคนเดียวเอ็ดดิสเข้าใจ
เห็นข่าวที่ผู้โดยสารรถไฟต้องการ จึงปรากฏว่าหนังสือพิมพ์ของเขาขายดี เอ็ดดิสเป็นคน
รักการศึกษามาก ถ้ามีเวลาว่างเมื่อใดแล้วเขาเป็นคองอ่านหนังสือทันที หนังสือที่โปรด
ที่สุดก็คือเรื่องซึ่งเกี่ยวกับไฟฟ้า เงินที่เขาหามาได้บ้างเอ็ดดิสก็นำมาแบ่งให้มารดาใช้
สำหรับบ้านเรียบร้อยแล้วที่เหลือหนังสือเรียนหมด เขามิใช่เป็นแค่เพียงนักอ่านหนังสือ
เหมือนคนสามัญเท่านั้น แต่ยังเป็นนักประดิษฐ์นักทดลองจากหลอดแก้วหรือทฤษฎีเหล่านั้นด้วย
ก็อยากรู้ความจริงเพียงไร เขาชอบอ่านและทดลองของเกี่ยวกับไฟฟ้ามากที่สุด ห้องนอน
เล็ก ๆ สำหรับเด็กชายของเขาคือคฤหาสน์ที่เต็มไปด้วยสายบนรถไฟของเอ็ดดิสนั้นกลายเป็นห้องทดลอง

ของไฟฟ้าไปในตัวเดียว วันหนึ่งรถไฟได้รับความกระเทือนแรงเกินไปก้านฟอสฟอรัสสำหรับ
หลอดของไฟฟ้าของเข็ดดินตกลงมา^๕พื้นอย่างแรงแล้วเกิดถูกเป็นไฟขึ้น เจ้าหน้าที่รถไฟและ
คนโดยสารในรถบวบนั่นแตกตื่นโกลาหลกันขนานใหญ่ เมื่อจัดการดับไฟเรียบร้อยแล้ว
นายตำรวจรถไฟโกรธมากก็ถามไต่หาสาเหตุถึงแก่กับหน้าเข็ดดินขนาดใหญ่ นั่นเป็นเหตุหนึ่ง
ซึ่งทำให้เข็ดดินเป็นคนที่มีความรู้ไม่ปรกติตกลงชีวิต หรือไม่ค่อยได้มีเสียงอะไรคล้ายกับ
คนหูหนวก ตั้งแต่บัดนั้นมาเข็ดดินเลยไม่ได้ขายของบนรถไฟอีกต่อไปเพราะเจ้าหน้าที่รถไฟ
ได้ลงจากรถที่สถานีแห่งหนึ่งโดยโยนเข็ดดินลงมาให้โดยไม่ไต่ถาม

เป็นคราวเคราะห์ที่ทำงานทำ คราวหนึ่งเข็ดดินได้ช่วยบุตรของนายสถานีรถไฟ
แห่งหนึ่งให้พ้นจากการถูกรถไฟทับ เขาได้เข้าทำงานเป็นพนักงานโทรเลขประจำสถานีรถไฟ
แห่งนั้น โดยนายสถานีมอบใจเขาให้ช่วยสอนวิชาโทรเลขให้แก่เข็ดดินเป็นอย่างดี ในไม่ช้า
เข็ดดินซึ่งมีความรู้ในเรื่องไฟฟ้าเป็นทุนเดิมอยู่แล้วก็มีความชัดเจนในเรื่องรับส่งโทรเลข
เป็นอย่างดีอีกด้วยคนหนึ่ง ในบรรดาเจ้าพนักงานที่เน่าที่คดเม็นต์ในรัฐมิชิแกนด้วยกันแล้ว
หาคนชั่วร้ายในงานนี้เหมือนเขาได้ยากเท่าที่ Mount Clemens, Michigan เวลาต่อมา
เขาได้ย้ายไปประจำสถานีโทรเลขในตำแหน่งพนักงานโทรเลขหลายแห่ง Telegraph operator
ทำการรับส่งโทรเลขระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดาเป็นการประจำ เขา
ทำงานหนักมาจนถึงอายุ ๒๓ ปี เมื่อ ค.ศ. ๑๘๖๘ ในระหว่างนี้เขาได้คิดร่างตั้งต่าง ๆ
เกี่ยวกับการรับส่งโทรเลขขึ้นหลายอย่าง และขายสิ่งประดิษฐ์เหล่านั้นได้เป็นจำนวนเงินก้อน
ใหญ่พอคู่ได้คนหนึ่ง เมื่อได้ทุนพอสมควรแล้วเขาจึงตั้งโรงงานของตนเองขึ้นที่เมืองเมนโล
ปาร์ก Menlo Park ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ New Jersey และตั้งมีประดิษฐ์ของต่าง ๆ ออก
จำหน่ายแก่มหาชนทันที

งานสำคัญ ในปี พ.ศ. ๒๔๒๐ เข็ดดินคิดสร้างเครื่องบันทึกเสียงขึ้นสำเร็จ
เป็นคนแรก เขานับที่เครื่องของเขาเองไปในเครื่องนี้ว่า "แมรี่ แฮต เธ อิดเท็ด แอมมี
Mary had a little lamp" แปลว่า แมรี่ มีลูกและเด็ก ๆ ด้วยหนึ่ง เมื่อหมุนเครื่องบันทึก
เสียงเข้าจึงหวั่นคดแล้วเข็ดดินปล่อยมือ ทันทีนั้นเสียงเด็กของเขาที่ดังออกมาจากเครื่อง
"แมรี่ แฮต เธ อิดเท็ด แอมมี" เรื่องนี้ปรากฏว่าก่อให้เกิดความตื่นเต้นในหมู่ประชาชน

ส่วนใหญ่เพราะไม่เคยมีมาก่อนเลยว่ามีเครื่องใช้ทุกชนิดได้อย่างนี้ ประชาชนนานา
เข็ดค้นใหม่ว่า เขาคือพ่อมดแห่งเมนโดปาร์ก

ในปี พ.ศ. ๒๔๒๒ เข็ดค้นคิดทำหลอดไฟฟ้านี้ได้อยู่ภายในเพ็ชร์หุ้มแก้วใส
ได้เหมือนที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ในการทดลองเรื่องนี้ถือว่าสำเร็จใช้การได้กินเวลายาวนาน
มาก เริ่มตั้งแต่หัวหลอดไฟมาทำได้ ชิ้นต่อไปก็หลอดไฟหลอดแก้วโดยวิธีสูบเขาอากาศ
ออกให้เกือบหมด แล้วจึงปล่อยไฟฟ้าทำให้หลอดสว่างอยู่ได้นานถึง ๔๐ ชั่วโมง

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๐ เข็ดค้นย้ายจากเมืองเมนโดปาร์ก ไปอยู่ในเมืองเวสต์
ออเรนจ์ West Orange ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ในปี พ.ศ. ๒๔๓๒ เข็ดค้นประดิษฐ์เครื่องถ่ายภาพ
ภาพยนตร์และเครื่องฉายภาพยนตร์ขึ้นได้เป็นผลสำเร็จ ซึ่งกิจการประเภทนี้ถือว่าแล้วเหล่านี
นี้ใคร่ขยายตัวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญของโลก ทำความเจริญให้แก่วิทยาการอย่างย้ง
คนชั้นหลัง ๆ ได้พยายามปรับปรุงและคิดแปลงให้เครื่องที่เข็ดค้นออกมานี้ได้ดียิ่งขึ้นตาม
ลำดับทุกที

โทมัส อีดิซัน เข็ดค้น นับได้ว่าเป็นนักประดิษฐ์ที่ยิ่งใหญ่ของโลกคนหนึ่ง
ซึ่งประดิษฐ์ของเขาที่ใคร่ใคร่เข้านได้แต่นับปรากฏว่ามีจำนวนเกินกว่าหนึ่งพันชนิด ส่วน
มากเป็นสิ่งประดิษฐ์เกี่ยวกับการไฟฟ้า สิ่งประดิษฐ์พวกแรกที่เข็ดค้นสนใจนั้นไม่มีอะไรยิ่ง
ไปกว่าเครื่องโทรเลข และเขาก็ประดิษฐ์ได้ผลสำเร็จจริง ๆ จนกระทั่งมอร์สผู้เป็นคนค้นคิด
โทรเลขเองก็ยอมรับว่า "ข้าพเจ้าปลื้มใจที่มีชีวิตอยู่ทันเห็นของใหม่ ๆ เหล่านี้" ถัด
จากนั้นมาเข็ดค้นก็หันเข้าทำงานประดิษฐ์ในด้านโทรศัพท์ ขณะนั้นเครื่องโทรศัพท์ของ
เบดดิงยังใช้การไม่ได้ดีนัก เข็ดค้นได้ประดิษฐ์ทั้งเครื่องพูดและเครื่องฟังใหม่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๐
จึงใช้การได้ผลเป็นที่น่าพอใจ รวมความว่าโทรเลขของมอร์สและโทรศัพท์ของเบดดิงนั้น
เข็ดค้น มีบทบาทสำคัญยิ่ง ในการปรับปรุงให้ดีกว่าเดิม ด้วยคนหนึ่ง ซึ่งชาวโลกจะลืมเราเสีย
ไม่ได้เป็นอันขาด

ในบรรดาสิ่งประดิษฐ์ทั้งหลายของเข็ดค้นอันควรจะกล่าวไว้บ้าง นั้นบางอย่างผู้
แปลยังไม่ทราบว่าจะใช้เรียกในภาษาไทยว่าอย่างไรดี ทั้งนี้จะอธิบายว่าสิ่งประดิษฐ์นั้น ๆ
มีลักษณะเป็นอย่างไรดีจะยาวเกินเขียนเกินควร ครั้นจะทรงตั้ง headlines จะเสียความสำคัญ

ไปจึงขอใช้ทับศัพท์เต็มในภาษาอังกฤษต่าง ๆ ก่อนหวังว่าคงให้อภัยเมื่อทราบความจำเป็น
เช่น

๑. A vote recorder เครื่องบันทึกคะแนนเสียง
๒. Automatic telegraph repeater เครื่องโทรเลขอัตโนมัติ
๓. Quadruplex telegraph เครื่องโทรเลขรับส่งสายเดียว
๔. Printing telegraph { เครื่องรับส่งโทรเลขพิมพ์เป็นถ้อยคำอ่านรู้เรื่องเลยไม่ต้อง
แปลรหัส
๕. Electric pen อีเลกทริก เพน
๖. Mimeograph เครื่องอัดสำเนา มีหมึกโยกราฟ
๗. Carbon telephone transmitter เครื่องส่งโทรศัพท์ใช้คาร์บอน
๘. The microphone เครื่องขยายเสียง
๙. The phonograph หีบเสียง หรือ gramophone
๑๐. The Ediphone เครื่องบันทึกเสียง เอดิโฟน
๑๑. The incandescent electric lamp หลอดไฟไส้ได้จุดสว่าง
๑๒. The electric valve อีเลกทริก วาล์ว คือหลอดไฟฟ้าอีกรชนิดหนึ่ง
๑๓. A system of telegraphy for Communicating with moving trains ระบบการส่ง
โทรเลขติดต่อกับรถไฟวิ่งเคลื่อนที่
๑๔. Kinetoscope เครื่องฉายภาพยนตร์มีแว่นภาพเคลื่อนไหวได้
๑๕. Alkaline storage battery ชนิดแบตเตอรี่ (Edison storage battery)
๑๖. Produced talking motion pictures ภาพยนตร์มีเสียงพูดได้ (in the year
๑๙๓๓ A.D.)
๑๗. Improved dynamos and motors ปรับปรุงเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและเครื่องยนตร์
and so on ๗๓๗

๔. งานอดิเรก คุณลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งซึ่งมีสำหรับเชิดหุ่นโดยเฉพาะ
ก็คือ เขามีฝีมือเป็นต้นรัก เมื่อต้องการเงินสักไหนก็มีคอกองโหลเงิน แล้วจับตัวมันมา

ของเขาดีมาก เมื่อพบประติมากรรมที่งดงามใจด้วยการตั้งใจอย่างเฉพาะเรื่องที่กำลังวางหน้า
อยู่เท่านั้น เติร์จันแล้วเขาคิดชอบเปลี่ยนอิริยาบถโดยเดินฝ่าเท้าหรือขมวดแข้งจากทางไกล
เฉียดพิงหนึ่งก่อน เป็นการปล่อยอารมณ์ระบายความเคร่งเครียดด้วยวิธีต่าง ๆ การค้าขาย
ถึงประดิษฐ์ของนักไฟฟ้าทำให้เขาประสบความสำเร็จไม่แพ้เฮนรีฟอร์ด Henry Ford
มหาเศรษฐีรถยนต์ แม้กระทั่งเขาคิดยังเป็นคนขยันอย่างเดิมไม่เปลี่ยนแปลงนิสัย
เขาไม่ปล่อยเวลาว่างให้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม เขายังคงประดิษฐ์
ของใหม่ ๆ อยู่เสมอ ทำให้การครองชีวิตของมนุษย์สะดวกสบายขึ้นเพราะได้อาศัยถึง
ประดิษฐ์ของนักไฟฟ้าผู้นี้

บรรดาสิ่งประดิษฐ์ที่เกิดจากสติปัญญาของเขาคิดค้นขึ้นมีชื่อเสียง ซึ่งชาวมาจ
ดัมเคยไม่ได้คิด หีบเสียง และภาพยนตร์ ซึ่งต่อมาได้ปรับปรุงเป็นภาพยนตร์พูดได้ดังที่เรา
ชมกันอยู่ทุกวันนี้ เมื่อคราวเกิดสงครามโลกครั้งแรก คือ ค.ศ. ๑๙๑๔-๑๙๑๘ เติร์จันมี
งานพิเศษ โดยได้รับเชิญจากรัฐบาลอเมริกันให้เขาเป็นที่ปรึกษาในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์
เพื่อใช้ในสงครามครั้งนั้น มีคำพูดตอนหนึ่งของท่านเลขาธิการของประธานาธิบดีวูดโรว์ บิดสัน
กล่าวว่า "ประเทศต้องการใช้สติปัญญาของท่าน เรากำลังประสบกับปัญหาหนัก ๆ ใน
สงครามหลายประการ เราเชื่อว่าท่านเป็นผู้มีความสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้" เติร์จัน
ตอบอย่างภาคภูมิใจว่าดังนี้ "สิ่งไรที่ข้าพเจ้าสามารถทำได้ จึงบัญชาให้เกิด ข้าพเจ้ามีความ
ยินดีอย่างยิ่งที่จะส่งเวลาของข้าพเจ้าทั้งหมดให้แก่รัฐบาล"

สิ่งแรกที่เติร์จันประดิษฐ์ให้แก่รัฐบาลอเมริกันก็คือเครื่องมือสำหรับฟังเสียงลูก
ศรบีบโด และประดิษฐ์เครื่องมือเกี่ยวกับเรือรบได้อีกหลายอย่าง เติร์จันมีภรรยาคนแรก
ชื่อแมรี สติลเวล Mary Stilwel เขารักภรรยามากจึงจะเห็นได้จากเครื่องมือที่ประดิษฐ์ของเขา
ได้เรียกชื่อ Mary ก่อนเป็นคำแรกในประโยคว่า Mary had a little lamp ภรรยาคนถัด
แก่กรรม ในปี ค.ศ. ๑๘๘๔ และต่อมาเขาได้แต่งงานกับภรรยาคนที่สอง มีนา มิลเลอร์
Mina Miller เกิดบุตรชายคนหนึ่งชื่อ ชาลส์ Charles

๕. เกียรตินิยม ชีวิตของเติร์จันจัดว่าเป็นชีวิตของนักต่อสู้โดยแท้จริง ความ
พากเพียรพยายามอย่างแรงกล้าเป็นคุณสมบัติของเขาตลอดชีวิต กล่าวกันว่าเขาสนใจในอะ

วิเศษมีคุณภาพเยี่ยมอยู่เดิม ไม่เพียงแต่ขายเขาเงินเท่านั้นยังให้ใครของที่ดีอีกด้วย คราวหนึ่งเขาภักของทำหม้อแบบเคอร์ออกจำหน่ายรายคืบรายคืบ แต่ภายหลังเขาพบว่าหม้อแบบเคอร์ของเขาจำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อแก้ไขให้ดีกว่าเดิม เขาตั้งโรงงานให้หยุดขายทันทีที่ทุก ๆ ที่ถูกคำสั่งซื้อมากมายทำให้ขาดรายได้ไปเป็นจำนวนแสนจำนวนล้านบาท เขาต้องการของดีจริง ๆ ไม่ทอดขายประชาชน หลังจากที่ได้คิดของได้ผลจากการปรับปรุงใหม่เป็นหม้อใจแล้วจึงตั้งโรงงานผลิตเครื่องใหม่เพื่อจำหน่ายแก่ชาวโลกต่อไปเป็นครั้งที่สอง เขาตั้งชื่อหม้อของเขาว่า Edison Battery ซึ่งยังคงมีอยู่ในท้องตลาดตราบเท่าถึงปัจจุบันนี้ แต่เหลืออยู่น้อยแล้วเพราะมีผู้ปรับปรุงใหม่มีคุณภาพดีกว่าเก่ามาก

๖. มงฉะ เซดิสันอายุยืนมาก เขาถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๓๑ นับอายุได้ ๘๔ ปี คงทรงผลของงานประดิษฐ์กรรมคงพันกว่าอย่างไว้ให้ชาวโลกได้ชื่นชมมาจนถึงทุกวันนี้ ท่านของแห่งนุกเพดานบ้านท่านจะเห็นหลอดไฟฟ้าเป็นต้น นั้นแหละงานของเซดิสันทำให้เป็นมรดกตกทอดมาถึงท่านละ

หมายเหตุ ผู้สืบสกุล บุตรชายของโทมาส อัลวา เซดิสัน ชื่อชาร์ลส์ Charles เกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๐ เป็นนักฟิสิกส์และนักการเมืองชาวอเมริกันเกิดที่ West Orange รัฐ New Jersey ได้รับการศึกษาที่ Massachusetts Institute of Technology เป็นประธานและผู้อำนวยการของบริษัทเซดิสัน President and director, Thomas Alva Edison Incorporated มีส่วนร่วมในการทำอุปกรณ์การสงครามเมื่อสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง World War ในปี ค.ศ. ๑๙๑๘-๑๙๑๙; เป็นผู้ช่วยเลขานุการต่อมาได้เป็นเลขานุการกองทัพเรือ Asst. secretary of the navy, then secretary ในปี ค.ศ. ๑๙๓๘-๑๙๔๐ และเป็นข้าหลวงประจำรัฐนิวเจอร์ซีย์ Governor of New Jersey ปี ค.ศ. ๑๙๔๓-๑๙๔๕

๑๙. มาร์ควิส กุลิเอลโม มาร์โคนี Marquis Gulielmo Marconi

(ค.ศ. ๑๘๗๔-๑๙๓๕)

๑. ชาตะและฐานะ มาร์โคนี วิศวกรไฟฟ้าและนักประดิษฐ์ชาวอิตาลีเยี่ยงอื่นต่อชอคน เกิดเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ค.ศ. ๑๘๗๔ ที่เมืองโบโลญา Bologna ในแคว้น

เอมีเลีย Emilia ซึ่งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศอิตาลี บิดามารดาของเธอมีถิ่นกำเนิดเป็นชาวอิตาลี ส่วนมารดาเป็นชาวสวิส

๒. การศึกษา เมื่อมารีโคเนียเยาว์อยู่นับตาจ้างครูมาสอนพิเศษที่บ้านก่อน ครั้นโตขึ้นหน่อยได้ส่งไปเรียนที่เมืองเลกฮอร์น Leghorn ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองโบโดเนีย ครั้นเรียนสำเร็จชั้นมัธยมตามญัตติบิดาได้ส่งไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัยเมืองโบโดเนียซึ่งเป็นเมืองเกิดของเธอ สมัยนั้นนักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมันคนหนึ่งชื่อ รูดอล์ฟ เฮิร์ตซ Rudolf Hertz ได้ค้นพบความจริงข้อหนึ่งว่า ในอากาศมีคลื่นไฟฟ้าอยู่ทั่วไป แต่มนุษย์เราไม่เห็นคลื่นไฟฟ้าที่วามด้วยตาเปล่าได้ คุณภาพของคลื่นไฟฟ้าสำคัญก็คือ มันเป็นตัวพาเอาเสียงของมนุษย์กระพือไปทั่วโลก หากแต่ว่าหูเราไม่ถนัดไม่สูงพอจึงไม่สามารถได้ยินเสียงเหล่านั้น ความจริงที่รูดอล์ฟ เฮิร์ตซ ค้นพบนั้นมีส่วนใจกันมากถึงแก่มนุษยชาติค้นคว้าคิดค้นสิ่งตอต่ออยู่ในอากาศนี้ต่อไป คนสำคัญที่คิดตามเรื่องนี้ขึ้นควรจะกล่าวนามมีอยู่สองคนคือ อเล็กซานเดอร์ เปปอฟ Alexander Popoff ชาวรัสเซียคนหนึ่ง และออสโต ริกิ Augusto Righi อีกคนหนึ่งเป็นชาวอิตาลี ออสโต ริกิมีเป็นอาจารย์สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยโบโดเนียซึ่งมารีโคเนียเป็นศิษย์คนหนึ่งของเธอด้วยความปรารถนาว่ามารีโคเนียเป็นผู้สนใจในเรื่องคลื่นเสียงนี้มาก เราใช้เวลาว่างอยู่ด้วยการทดลองเครื่องไฟฟ้าซึ่งมีแรงไฟสูงบังคับคลื่นเสียงให้ไปตามทิศทางที่ต้องการโดยไม่จำเป็นต้องใช้สายอย่างโทรเลขหรือโทรศัพท์ เมื่อมารีโคเนียสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแล้วเธอได้ทดลองเรื่องคลื่นเสียงที่ไม่ใช่สายต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ในปี ค.ศ. ๑๘๙๕ มารีโคเนียได้พยายามสร้างเครื่องส่งและเครื่องรับคลื่นไฟฟ้าขึ้นได้สำเร็จโดยไม่จำเป็นต้องใช้สาย เธอทดลองส่งและรับที่บ้านพักตากอากาศของบิดาอยู่ใกล้ ๆ เมืองโบโดเนียเป็นระยะทางไกลกว่าหนึ่งกิโลเมตร ตั้งแต่บัดนั้นมาเธอก็พยายามปรับปรุงเครื่องกำเนิดไฟฟ้าของเธอให้มันแรงไฟสูงดีขึ้นทุกที ใน ค.ศ. ๑๘๙๖ มารีโคเนียได้แก้ไขเครื่องของเธอให้ส่งและรับเสียงในอากาศได้ไกลออกไปกว่าเดิมอีกถึงสามกิโลเมตรเศษ

๓. งานสำคัญ มารีโคเนียได้เดินทางไปยังประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. ๑๘๙๗

เราไปติดต่อกับนายช่างใหญ่กรมไปรษณีย์โทรเลข ขอคิดตั้งวิทยุโทรเลขเพื่อทำการติดต่อ
ติดต่อกันในระหว่างไปรษณีย์ต่างๆ ซึ่งนายช่างเหล่านั้นก็ให้ความสะดวกเป็นอย่างดี งานสำคัญ
ของเราควรบันทึกไว้เป็นรายการเฉพาะที่สำคัญดังนี้—

(๑) ทำการทดลองส่งสัญญาณโทรเลขโดยทางวิทยุไม่มีสายครั้งสำคัญที่สุดใน
ในชนบทของไคทางไกลถึงเกาะไมต์ ระหว่างตำบลหนึ่งชื่อ Penarth และ Brean Down ใน
ที่สหราชอาณาจักรได้ตั้งให้เขาคงตั้งสถานวิทยุขึ้นที่ตำบล ลาสเปเซีย La Spezia ในปี ค.ศ.
๑๘๘๘

(๒) บริษัทวิทยุโทรเลขของมาร์โคนีได้ตั้งขึ้นเป็นหลักฐานแห่งหนึ่งในกรุงลอนดอนชื่อ
ว่า "Marconi's Wireless Telegraph Co., Ltd." ในปี ค.ศ. ๑๘๙๗

(๓) ทำการส่งวิทยุโทรเลขเป็นผลสำเร็จโดยสามารถทำการติดต่อกันได้ที่ช่อง
แคบอังกฤษ English Channel ระหว่างประเทศอังกฤษกับฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. ๑๘๙๘

(๔) ทำการส่งวิทยุโทรเลขเป็นผลสำเร็จอย่างงดงามในการส่งข่าวข้ามมหาสมุทร
อิตาลีนอกจากปอลดูห์ Poldhu ในมณฑลคอร์นวอลล์ Cornwall ของอังกฤษถึงเมืองเซนต์
จอห์น St. John's ในเกาะนิวฟันด์แลนด์ Newfoundland ของประเทศแคนาดา ในปี ค.ศ.
๑๙๐๑ สถานีวิทยุได้เดินทางไกลเป็นระยะทางถึงหนึ่งพันสองร้อยไมล์

(๕) รัฐบาลอังกฤษยอมรับข้อเสนองานในการตกลงให้บริษัท มาร์โคนีสร้างสถานี
วิทยุโทรเลขถาวรทำการติดต่อระหว่างอังกฤษกับแคนาดา, อัฟริกาใต้, อินเดีย, และเกาะ
ออสเตรเลีย Australia สถานีแรกคือสถานีที่ติดต่อกับประเทศแคนาดาได้ตั้งเมื่อเดือน
ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๐๓ ซึ่งข่าวสารจากประเทศนั้นถูกส่งไปพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ไทมส์ Times
ของอังกฤษภายในเวลาแทบไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้

(๖) ได้จดทะเบียนกรรมสิทธิ์ในการค้นพบเครื่องยานาของแม่เหล็ก Magnetic
detector ในปี ค.ศ. ๑๙๐๒

(๗) ได้จดทะเบียนกรรมสิทธิ์ในการค้นพบเครื่องส่งสายอากาศในแนวนอน Hori-
zontal directional aerial ในปี ค.ศ. ๑๙๐๕

(๗) ได้จดทะเบียนกรรมสิทธิ์ในการค้นพบระบบว่าด้วยเรื่องประกอบคลื่นวิทยุ

ในปี ค.ศ. ๑๙๑๒ Introduced time eskarle system for generating continuous waves

๕. งานอดิเรก งานค้นคว้าทางวิทยุให้ก้าวหน้าต่อไปโดยไม่หยุดยั้งของเรา
นั้นแหละเป็นยาอายุวัฒนะของมาร์โคนี่ เขาทำการสมัครกับองค์กรสำรวจไซริสคนหนึ่งเมื่อ
เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๙๐๕ แต่ด้วยไม่ตรงกันจึงต้องทำการหย่าร้างในภายหลัง ทั้งนี้เพราะ
เห็นว่ามาร์โคนี่ไม่มีเวลาว่างพอที่จะเขาออกเอาใจนางให้เหมือนกับสามีภรรยาทั่วไปได้ เขา
ไม่มีเวลาว่างเขาเสียจริง ๆ นอกจากเวลาพักผ่อนนอนแล้วดูเหมือนเขาจะไม่เอาใจใส่อะไรใน
โลกอีกเลย เขาถูกลด秩ทั้งตัวเขาอยู่แต่ภายในห้องทดลองสำหรับรับและส่งวิทยุทั้งกลางวัน
กลางคืน - พอลออกจากห้องวิทยุในบ้านก็ต้องไปทำธุรกิจเนื่องด้วยเรื่องวิทยุกับบุคคลต่าง ๆ
นอกบ้าน มาร์โคนี่อยู่เป็นสุขสบายเขาวิทยุเป็นสหายมาหลายปี ค.ศ. ๑๙๑๗ เขาทำการสมัคร
อีกเป็นครั้งที่สองและขอยุติกันด้วยภรรยาใหม่คนนั้นจนหมดอายุขัย

๕. เกียรติคุณ มาร์โคนี่ได้รับรางวัลโนเบล เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๙ ประเภท
วิชาฟิสิกส์ Nobel prize for physics และในระหว่างสงครามโลกคราวแรก ค.ศ. ๑๙๑๔-
๑๙๑๘ เขาได้รับใช้ประเทศอิตาลีอย่างดีที่สุดเต็มความสามารถของเขาในฐานะของพลเมือง
คนหนึ่ง มาร์โคนี่ได้เข้ารับราชการในกองทัพบกอิตาลี และต่อมาได้ย้ายไปอยู่ที่กองทัพอากาศ
เขาได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าอิกเตอร์ เอ็มแมนูเอลที่สามกษัตริย์อิตาลีให้เขาเป็นผู้แทนในการ
ประชุมสันติภาพที่กรุงปารีสและเขาเป็นผู้เซ็นสัญญาสงบศึกกับซอสเตเรียและบูดกาเรีย เดรัจ
สงครามโลกครั้งที่หนึ่งแล้วเขายังคงทำการค้นคว้าเรื่องวิทยุอยู่เสมอไม่หยุดยั้งปรากฏว่าเนื่อง
จากมีสถานีวิทยุรับและส่งมารายวัน กระแสคลื่นวิทยุที่ส่งไปในอากาศถูกรบกวนโดยการ
ฉกฉวยแทรกคลื่นที่ไม่ต้องการมากเข้าทุกที มาร์โคนี่ได้คิดวิธีใช้คลื่นอันคลื่นยาวเป็นการบ่ง
กันได้อย่างหนึ่งพอแก่ไรได้ชั่วคราวทำให้เสียงที่ได้ยินชัดขึ้นบ้าง

เขาได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกคณะพรรคฟาสซิสต์ ซึ่งมูดโสลันมีความพึงพอใจ
เขาอย่างยิ่งและต้อนรับเขาเป็นสหายที่ดีด้วยคนหนึ่ง เขาได้รับตำแหน่งสำคัญในสภาฟาสซิสต์
และต่อมาได้เป็นสมาชิกของราชวิทยาลัยอิตาลี ระหว่างการสงครามอิตาลีกับอียิปต์นั้น

เรามีส่วนช่วยเหลือในการค้นคว้าเหมือนกัน ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๘๒๗ มาร์โคนีได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นขุนนางอิตาเลียนชั้นมาร์ควิส Marquis อันมีเกียรติยิ่ง

ในตอนแรกๆ ไม่ใคร่มีประชาชนสนใจในกิจการเกี่ยวกับเรื่องวิทยุโทรเลขมากนัก คือเมื่อเรื่องเกิดขึ้นในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๘๘๘ ขณะที่หมอกกำลังลงจัด ทะเลกำลังเป็นบ้าอากาศมืดมัวแลไม่เห็นดำเรือ เรือสินค้าลำหนึ่งชื่อ East Goodwin ชนกับเรือกลไฟดำหนึ่งที่ชายฝั่งทะเลของอังกฤษ เรือทั้งสองลำนี้มีเครื่องวิทยุโทรเลขประจำเรือด้วย เจ้าหน้าทีในเรือรับรายงานข่าวร้ายทางวิทยุโทรเลขโดยขอความช่วยเหลือไปยังสถานีวิทยุชายฝั่งที่ใกล้เคียงที่สุดทันที ทันใดนั้นเองเรือช่วยชีวิตทั้งสองรีบออกไปยังเรืออับปางสองลำนั้น เมื่อพบแล้วได้เข้าทำการช่วยชีวิตคนบนเรือทั้งหมด ปรากฏว่าไม่มีใครเสียชีวิตเลยแม้แต่สักคนเดียว นับเป็นเรื่องมหัศจรรย์

อีกเรื่องหนึ่ง การใช้วิทยุโทรเลขส่งข่าวจากเรือได้ประโยชน์มาก คือวันหนึ่งเรือรีพับลิค Republic ได้อับปางลงที่ชายฝั่งแซนด์ฮุก Sandy Hook ใกล้เคียงนิวยอร์กใน ปี ค.ศ. ๑๙๐๘ ก่อนอับปางได้ส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือทางวิทยุโทรเลขจากสถานีวิทยุโทรเลขที่อยู่ใกล้เคียงที่สุดปรากฏว่าได้มีการช่วยให้คนโดยสารหลายร้อยคนรอดชีวิตมาได้

เรื่องเหล่านี้มาเป็นตัวอย่างให้เห็นเป็นมุกเหตุสำคัญทำให้ประชาชนทั่วโลกหันหน้ามาสนใจในเรื่องวิทยุโทรเลข คือ เที่ยงที่ไม่มีย้ายเพราะเห็นคุณประโยชน์อย่างมหาศาล ทำให้เรือเพียงของมาร์โคนีหอมหวนไปทุกมุมโลก

วิทยุโทรเลขของมาร์โคนีได้แตกดินฟ้าแบบเดียวกับของมอร์สเปลี่ยนแปลงกันแต่จะไม่ใช้สายลวดเท่านั้น เมื่อเรื่องเป็นดังนี้ก็ยังไม่สะดวกอยู่ เพราะแม้ว่าจะมีการตั้งสถานีติดต่อกันได้ไกลๆ โดยไม่ต้องใช้สายลวดก็ตาม แต่เมื่อยังติดต่อกันได้เพียงสัญญาณจุดๆ ขีดๆ หรือสั้นๆ ยาวๆ ก็ย่อมจะทำให้เสียเวลาในการแปลรหัส และบางทีก็ผิดพลาดเกิดขึ้นได้ จึงมีผู้พยายามคิดค้นให้ลื่นไหลขึ้นโดยคิดที่จะส่งเป็นคำพูดโดยทางวิทยุให้ได้ไกลๆ โดยไม่ต้องใช้สายลวดและไม่ต้องตั้งเสา ทั้งไม่ต้องเสียเวลาในการแปลรหัส ในปี ค.ศ. ๑๘๙๔ ราชอังกฤษชื่อไซมอน Simon กับคัลเลด Duddell ได้คิดประกอบเครื่องรับส่งเสียงขึ้นชนิดหนึ่งนั้นอย่างหยาบๆซึ่งต่อมาได้ปรับปรุงโดยคนรุ่นหลังจนใช้การได้ดี ซึ่งเครื่องอย่างที่ว่านี้

เราเรียกกันว่าไมโครโฟน Microphone และในปี ค.ศ. ๑๙๑๕ ชาวอังกฤษคนหนึ่งชื่อเฟลมมิง Fleming คิดสร้างหลอดวิทยุขึ้นได้ เมื่อใช้กำลังไฟฟ้าแรงดันสูงของคำพูดเป็นคลื่นไฟฟ้ากระจายไปทั่วอากาศ แล้วตั้งเครื่องรับไว้ติดกับคลื่นนั้น พอหมุนเข็มเครื่องรับให้พอคำพูดเหมาะแก่ระยะคลื่นที่ส่งมานั้นได้ไม่ผิดอะไรกับเราฟังเสียงทางโทรศัพท์ นี่คิดกันแล้วว่าเราฟังเสียงอย่างนี้ได้โดยไม่ต้องใช้สายลวดเท่านั้น

ในเวลาต่อมา มาร์โคนีได้ปรับปรุงวิทยุให้ส่งเป็นคำพูดได้เป็นระยะทางไกลกว่าหนึ่งร้อยกิโลเมตร ในปี ค.ศ. ๑๙๑๘ และต่อมาเมื่อถึงปี ค.ศ. ๑๙๒๕ ก็สามารถส่งวิทยุโทรศัพท์จากอังกฤษถึงเกาะฮอดเดอร์เลย์ได้ผลอย่างน่าพอใจยิ่งนัก ต่อจากนั้นการวิทยุของโลกก็แพร่หลายกันทั่วไป คลื่นวิทยุขึ้นเดินเร็วมาก ถ้าใช้เครื่องส่งมีกำลังไฟฟ้าแรงสูงตั้งแต่พอพูดออกจากปากคนส่งก็ได้ยินถึงหูคนรับฟังทันทีนั่นเอง แม้จะอยู่ห่างไกลกันมากสักเพียงไรก็ตามที่เกิด

การส่งเสียงพูดของมนุษย์ หรือเสียงดนตรีไปทางวิทยุโดยวิธีนี้ เราเรียกว่า วิทยุกระจายเสียง การวิทยุกระจายเสียงทำให้คนทั้งโลกอยู่ใกล้กันมาก ในปัจจุบันนี้ถึงแม้ว่าจะอยู่ห่างไกลกันคนละมุมโลกก็ตาม มนุษย์อาจทราบข่าวสารและความเป็นไปของคนที่อยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ กันในโลกได้โดยรวดเร็ว คนที่อยู่ไกลไม่มีหนังสือพิมพ์จะอ่าน หรือไม่มีเวลาจะอ่านหนังสือ เมื่อเปิดเครื่องวิทยุกระจายเสียงแล้วก็สามารถรับฟังข่าวคราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้ ทำให้มนุษย์ในยุคศตวรรษนี้ คือคริสต์ศตวรรษที่ยี่สิบมีความรู้ทันกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้พออยู่ได้เป็นปัจจุบันไม่ล้าสมัยเหมือนมนุษย์กรุงโบราณ

เมื่อคลื่นเสียงสามารถเปลี่ยนเป็นคลื่นไฟฟ้าส่งไปได้ในระยะไกล ๆ แล้ว ต่อมาก็นึกคิดเห็นว่า แสงก็อาจเปลี่ยนเป็นคลื่นไฟฟ้าส่งไปให้ผู้อื่นเห็นได้ในระยะทางไกลเช่นเดียวกัน ครั้นเมื่อการวิทยุกระจายเสียงก้าวหน้าไปไกลมากเช่นแล้ว มีพยายามคิดสร้างเครื่องส่งรูปไปทางคลื่นวิทยุได้สำเร็จ เมื่อรูปนั้นเข้าเครื่องรับของผู้ใดแล้วทำให้ผู้ดูได้เห็นรูปที่ส่งมานั้นได้ชัดเจน เครื่องเช่นนี้นักคิดหาขึ้นได้แล้ว เรียกว่าวิทยุโทรทัศน์ หรือวิทยุโทรทัศน์ Television ว่าหากถือถ้าเราเอากล้องขยายมาส่งรูปภาพต่างๆที่มองเห็นในหนังสือเราอ่าน

แต่เห็นว่า ภาพนั้น ๆ ประกอบขึ้นด้วยจุด หรือเม็ดเล็ก ๆ มากมายจนไม่จำแนกรับจำนวนได้ ที่เป็นกลุ่มหนาแน่นตาเราก็มองเห็นเป็นสีทึบ ถ้ากระจายอยู่ห่าง ๆ กันตาเราก็ก็นึกเห็นเป็นสีจาง ๆ มีว ๆ มีผู้พยายามทำคลื่นไฟฟ้าให้มีลักษณะเป็นกลุ่มหนาบ้างบางบ้างเช่นเดียวกับรูปภาพแล้ว ส่งคลื่นเหล่านั้นออกทางอากาศบังคับด้วยกระแสไฟฟ้าแรงสูงให้ไปเข้าเครื่องรับ ซึ่งจะเปลี่ยนคลื่นไฟฟ้า นั้น ให้กลับเป็นภาพที่เห็นด้วยตาได้ทันทีอย่างน่ามหัศจรรย์จนชาวเราควรจะพิศวง

มาร์โคนีคิดสร้างเครื่องส่งและรับภาพอย่างทดลองมาแต่เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๖ โดยส่งจากกรุงลอนดอนของอังกฤษถึงกรุงนิวยอร์กของสหรัฐอเมริกา แต่ส่งและรับได้เพียงเป็นภาพนิ่งเท่านั้น ต่อมาเมื่อคิดหาวิธีแก้ไขให้เห็นภาพเคลื่อนไหวได้ทำนองเดียวกับภาพในฟิล์มภาพยนตร์เมื่อฉายไปก็เห็นเคลื่อนไหวได้ในจอ ปัจจุบันนี้การทดลองส่งวิทยุโทรภาพกำลังกระทำกันอยู่อย่างขะมักเขม้น แต่อย่างไรก็ตามเรานับได้ว่าเป็นเพียงขั้นริเริ่มเท่านั้นเพราะจำแนกรับได้ภายในระยะทางไม่ถึงไกลนัก การส่งภาพทางวิทยุให้เคลื่อนไหวได้นั้นเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองอย่างมากเพราะต้องใช้เครื่องไฟฟ้ากำลังแรงสูง และต้องใช้เครื่องมือในการรับอย่างปราณีตละเอียดละออทั้งราคาก็แพงด้วย

ในที่นี้ฉันเราจะสรุปพัฒนาการในเรื่องการสื่อสารตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเรียงตามลำดับดังนี้:—

ก. โทรเลข	Telegraph
ข. โทรศัพท์	Telephone
ค. วิทยุโทรเลข	Wireless telegraphy
ง. วิทยุโทรศัพท์	Wireless telephony
จ. วิทยุกระจายเสียง	Radio
ฉ. วิทยุโทรภาพ	Television

๖. มรณะ มาร์โคนีถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๗ คือเขาเพิ่งจะจากเราไปเพียงสิบเจ็ดปีแล้วเท่านั้นเอง รวมอายุของเขาได้ ๖๓ ปี เราชาวเรา

ไปแค่เพียงร่างกายส่วนหรือเตียงของเขานอนยังนอนอยู่คู่กันไปกับการวิหิงของโลกลคราบโคที่
เราต้องระดงถึงมาร โคนคามไปด้วยทุกคร้งกว่าได้

๒๐ เฮบราแฮม ลิงคอล์น Abraham Lincoln

(ค.ศ. ๑๘๐๘-๑๘๖๕)

๑. ขาดและฐานะ มหาบุรุษใจบุญผู้ปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระใน
ตำแหน่งที่เขาเป็นประธานาธิบดีคนที่สิบหกของประเทศสหรัฐอเมริกา เกิดเมื่อ วันที่ ๑๒
กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๐๘ ที่กระท่อมพรานน้ำเมืองฮาร์ดิน Hardin ในรัฐเคนตักกี Kentucky
ของประเทศสหรัฐอเมริกา บิดาชื่อโทมาส ลิงคอล์น Thomas Lincoln ซึ่งมีชีวิตอยู่ใน
ระหว่างปี ค.ศ. ๑๗๗๗ ถึงปี ค.ศ. ๑๘๕๓ มารดาชื่อแนนซี Nancy ซึ่งถึงแก่กรรม ในปี
ค.ศ. ๑๘๓๘ บิดาของเฮบราแฮมเป็นช่างไม้ช่างและเขียนหนังสือไม่ได้ต้องย้ายที่อยู่เสมอไม่
เป็นการประจำ เมื่อมารดาถึงแก่กรรมแล้วเฮบราแฮมอยู่กับพี่สาวชื่อซาราห์ เวลานนั้นเขามีอายุ
เพียงเก้าขวบเท่านั้น ปรากฏว่าบิดาไม่ได้เอาใจใส่เท่าไรเพราะต้องกังวลด้วยเรื่องอาชีพช่าง
ไม้ คงปล่อยให้เฮบราแฮมอยู่ในความปกครองของพี่สาวตลอดมา บิดาได้ย้ายที่อยู่หลายครั้ง
มารดาของลึงคอล์นเมื่อยังไม่ถึงแก่กรรมนั้นชอบรมชิตาและบุตรชายคนเล็กของนางให้เป็นผู้
ศีลธรรมประจำใจ นางถือเคร่งในเรื่องศาสนามาก เมื่อถึงคณด้นยังเยาว์อยู่นั้นเขาถูกอบรม
ให้เป็นคนมีใจเยือกเย็นประกอบด้วยความเมตตากรุณาโอบอ้อมอารีต่อเพื่อนบ้าน เขานั่ง
เรียนพระคัมภีร์ไบเบิ้ลบนตักของมารดาซึ่งได้นำเขาให้ฟังไปพลางและสอนศีลธรรมไปพลาง
พร้อมกับซาราห์พี่สาวที่อายุแก่กว่าเขา ๒ ปี ถึงคณด้นนั่งฟังมารดาอยู่ได้นานๆไม่เบื่อ คุณ
ธรรมที่มารดาได้อบรมเขามาแต่เด็กเด่นชัดขึ้นและ เมื่อถึงคณด้นเติบโตขึ้นจึงปรากฏ
ว่าเป็นผู้มีใจคอเยือกเย็นมีความพากเพียรทรหดอดทน มีความเมตตากรุณาสงสารคนยาก
จนที่ได้รับความสะดวกชราภาพท้าวไปไม่เลือกหน้า ในปี ค.ศ. ๑๘๓๖ โทมัส ลึงคอล์นบิดา
ของเขาได้ย้ายที่อยู่ใหม่ไปอยู่เมืองสปันเซอร์คันทรี Spencer Country ในรัฐอินเดียนา
Indiana บุตรและภรรยาจึงตามไปอยู่ด้วยกับเขา ซาราห์พี่สาวใหม่ของโทมาสไม่ถนัดหน้า
นัก ครอบครวัจนจึงมาจนขาดแคลนเงินทองหาความสุขได้ยาก

๒. การศึกษา เพราะว่าบิดาเปลี่ยนที่อยู่บ่อย ๆ บุตรสาวและบุตรชายจึงไม่ได้เล่าเรียนโดยสม่ำเสมอ เมื่อบิดาได้พหุภรรยาครบถ้วนไปอยู่ในรัฐอินเดียนานนมความลำบากมากเพราะเป็นระยะทางไกล ต้องคร่ำครว้าในการเดินทางตามป่า ต้องหักล้างทางพง และนอนกลางคืนกินกลางทรายกันตลอดเวลาที่เดินทาง ที่อินเดียนนครบวรวิของถึงคอตันเป็นนครบวรวิซึ่งยากน่าดังเวรเป็นที่สุด อยู่ในกระท่อมโกโรโกโสจนจะพังมีพังแหล่ ขาดอาหารการกินออกศึกเบียดครอเต็มที เขบราแสมในขณะนั้นอายุได้เจ็ดขวบ เป็นผู้มั่งว้างสูง ร่ายาง แต่งตัวด้วยหนังสัตว์แบบพรานป่า เขาฝึกหัดทำงานอย่างผู้ใหญ่ทุกอย่างช่วยแรงบิดามารดาได้เป็นอย่างดี ตัดต้นไม้ในป่า ผ่าฟัน หุงต้มอาหาร ทำโคระเก้ายัดหีบ ใช้สอยในกระท่อม ที่นอนชั้นผาสุกของเขาเล็กคอกของหญ้าแห้งที่มุมกระท่อมนั้นเอง

ด้วยความที่มั่งว้างอยู่ง่าย ๆ อย่างหยาบ ๆ เช่นคนยากจนชาวป่าชาวเขาทั่วไป ประกอบด้วยการอดอดอดอดอย่างยิ่ง ถึงคอตันแทนที่จะเป็นเด็กขาดความผาสุกค่อนข้างเศร้าโศก แต่กลับตรงกันข้ามเขาเป็นคนสนุกสนาน รื่นเริง ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา การบำเพ็ญชีวิตอยู่กลางแจ้ง การได้ประดับดังแจกล้อมทงทมิฬชีวิตและไม่มีชีวิตอยู่กลางป่าตลอดเวลานั้นทำให้เขบราแสม ถึงคอตันเป็นผู้ร่างกายแข็งแรงมีใจกล้าทรหดอดทน มีความชัดเจนต่อชีวิตเป็นอย่างดี เรื่องเหล่านี้บ่งว่าเป็นการศึกษาของเขาส่วนหนึ่งด้วยเหมือนกัน เพราะเป็นการศึกษาจากประสบการณ์ที่อุปติชนจริง ๆ นำไปแก้ปัญหาในชีวิตปัจจุบันได้ทันที มีอะไรเพียงแต่ศึกษา จากคำหรับคำหรับคำร่าในหนังสือ ซึ่งบุคคอด โดยมากกระทำกันอยู่ เท่านั้น มารดาของถึงคอตันถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. ๑๘๓๘ นับว่าเขาต้องประสบความเศร้าโศกอย่างที่สุดเป็นครั้งแรกในชีวิต เขาไปยืนร้องไห้อยู่ข้างหลุมฝังศพมารดาในป่าทุกวัน

ตั้งแต่บิดา เขามาตั้งหลักแหล่งอยู่ในรัฐอินเดียนานแล้ว ถึงคอตันและพี่สาวจึงมีโอกาสดำเรียนหนังสือในโรงเรียนที่อยู่ที่ไกลบ้านพักเป็นระยะทางถึงเก้าไมล์ แม้กระนั้นเด็กทั้งสองก็ยังซุกตัวที่หลังหน้าต่างเล่าเรียนจนอ่านเขียนหนังสือได้บ้างเล็กน้อย ภายในเวลาไม่นานนัก ครั้นจะหาโรงเรียนที่ไกลบ้านยิ่งกว่าหนักไม่หกลแล้วเพราะ โรงเรียนในหมู่บ้านชาวบ้าน การขู้นักขัตติยัตถ์อันเหลือค่าถึงไม่มีหกรคนใดสามารถไปตั้งโรงเรียนสอนอยู่ได้

อยู่มาหนหนึ่งบิดาได้ภรรยาใหม่ มารดาเลี้ยงของถึงคอตันคนนี้เป็นคนใจดี

เป็นหม้ายแต่ยังสาวอยู่ มีบุตรติดมาด้วย นางเป็นคนขยัน เด็กๆ บุตรภรรยาเดิมพากันเคารพ
รักใคร่มาก เวลานั้นถึงคอดันฮายได้สิบขวบแล้ว มารดาเลี้ยงเป็นกำลังสำคัญช่วยสอนให้
เข่านอ่านเขียนหนังสือให้มีความรักกว้างขวางยิ่งขึ้น ถึงคอดันเป็นเด็กที่เจ้าเรียนมาได้บ่อยก็จริง
หากแต่อาศัย ที่เป็นเด็กรักวิชา จึงเป็นทาง ให้กวดขัน ปรับปรุงตัวเองจนเกลียดฉลาดเท่าเทียม
กับเด็กอายุรุ่นราวคราวเดียวกันได้ ตอนเป็นเด็กนั้นเข่านหนังสืออ่านน้อยเล่มมากเพราะไม่มี
เงินจะซื้อต้องเที่ยวขอยืมเข่านอยู่เสมอ หนังสือที่เขาอ่านล้วนแต่เป็นหนังสือดี และเวลา
อ่าน ก็อ่านอย่างละเอียดละอทุกทีเลย เช่น เรื่องโรบินสันครุโซ ชีวิตของยอร์ช วอชิงตัน
ประวัติสำคัญของประเทศสหรัฐอเมริกา พิลกริมโปรเกรสดี เป็นต้น เรื่องในหนังสือที่
อ่านเหล่านี้ฝังอยู่ในจิตใจของเขาตลอดเวลา เขาอยากจะเป็นวีรบุรุษ อยากจะเป็นคนใหญ่
คนโต อยากจะมีชื่อเสียงเหมือนท่านที่กล่าวนามในหนังสือบ้าง เขาต้องการจะเป็นประธานา
ธิบดีอย่างยอร์ช วอชิงตัน บิดาของคอดันเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาอะไรเลย ไม่มีความ
เห็นอกเห็นใจในนิสัยที่รักดีของลูกๆ เป็นคนเพราะหิตมารดาเลี้ยงของเขาช่วยปลุกใจให้
ถึงคอดันหมั่นศึกษาอยู่ตลอดเวลา และคอยชักชวนให้บิดาของเขาเห็นดีเห็นชอบสนับสนุน
ในการศึกษาของเขาอยู่เสมอด้วย นี่เป็นเหตุหนึ่งซึ่งทำให้คอดันหมั่นเรียนหนังสือ
ทุกเล่มที่ถึงมือเขาและรู้เรื่องอย่างตื้นลึกเตี้ยด้วย

๓. งานสำคัญ ในปี ค.ศ. ๑๘๔๘ มีข่าวแจ้งถึงคอดันให้นำเรือบรรทุกของ
ไปส่งที่เมืองนิวออร์ลันด์ New Orleans ต่อจากนั้นเขาได้รับหน้าที่เป็นผู้จัดการร้านค้าขายแห่ง
หนึ่งในเมืองนิว ซาเลม New Salem การที่คอดันได้เริ่มทำงานเป็นคนเดินเรือสินค้า
ต้องตามนำแม่บ้าน มีดซิดซิปไปยังเมืองนิวออร์ลันด์ นั้นช่วยให้เขามองดูกว้างขวางเห็น
โลกภายนอกได้ชัดเจนจนกว่าเดิมอีกมาก ได้เห็นผู้คน เห็นบ้านเห็นเมือง เห็นการเห็นงาน
ที่ประชาชนประกอบกิจการประจำวันนับพันคนอยู่ตามในเมืองสำคัญเหล่านี้ ซึ่งมีความ
เป็นอยู่ติดกับบ้านป่าที่ยังไม่เจริญของเขาอย่างยิ่ง ถึงคอดันมีความคิดคำนึงพิศวงเป็น
อย่างที่สุด ในช่วงครึ่งแรกของเขาคิดมาประสบเหตุการณ์อย่างนี้ ในระหว่างที่เขาได้เป็น
ผู้จัดการร้านค้าในเมืองนิวซาเลม เขาใช้เวลาว่างในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๘๓๐ ดิเรกสันได้เข้ารับใหม่เป็นบุตรในปรชาลัย ต่อมาเป็นผู้ถือของรางวัล
ตำรวจมา ถึงจุดอันที่ความสนใจในเรื่องการปกครองของบ้านเมืองมาก เขาได้รับเลือก
ซึ่งเป็นกรรมการนิบัญญัติของเมืองนิวซาสเซม ในปี ค.ศ. ๑๘๓๔ ในเวลาต่อมาทำการ
ของรัฐบาลประจำรัฐอินดีแอนา Indiana ได้ย้ายไปตั้งอยู่ที่เมืองสปริงฟิลด์ Spring field
ถึงจุดอันซึ่งเป็นกรรมการเมืองนิวซาสเซมที่ขณะอยู่ในรัฐอินดีแอนาจึงจำเป็นต้องย้ายตามไปทำ
งานที่เมืองสปริงฟิลด์ด้วย ในระหว่างนี้ถึงจุดอันได้ศึกษาวิชากฎหมายเรื่อยมาตั้งแต่ ค.ศ.
๑๘๓๓ ถึง ค.ศ. ๑๘๓๘ ในที่สุดเขาได้สอบได้วิชากฎหมายได้ปริญญาตรี จึงยึดอาชีพทนายความ
ด้วยอีกตำแหน่งหนึ่ง ในปี ค.ศ. ๑๘๔๖ ถึงจุดอันได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนไปประชุมในรัฐ
สภาที่กรุงวอชิงตัน Washington D.C.

การอาชีพของประชาชนภาคเหนือและภาคใต้ของประเทศสหรัฐอเมริกาสมัยนั้น
แตกต่างกันมากอยู่โดยตามลมฟ้าอากาศประจำท้องถิ่น ทางภาคเหนืออากาศค่อนข้างหนาว
อาชีพของพลเมืองในภาคนี้จึงหันไปในทางประกอบการอุตสาหกรรม ส่วนทางภาคใต้
อากาศค่อนข้างร้อน อาชีพส่วนใหญ่ของพลเมืองจึงทำการเกษตรกรรมกันเป็นส่วนใหญ่ ชาว
ภาคใต้นิยมใช้ทาสนิโกรซึ่งพ่อค้าได้ซื้อมาจากทวีปอฟริกา พวกฝ่ายเหนือไม่นิยมการ
นี้เท่าใด โดยมีความคิดเห็นว่า ไม่เป็นการสมควรเลย ที่จะเอาคนมาใช้เป็นทาส ทำการงานอย่าง
ดัดจริตเจ้านานจึงเสนอความคิดเห็นขอให้รัฐสภาอเมริกันปล่อยทาสนิโกรเหล่านั้นให้เป็นอิสระ
แต่พวกฝ่ายใต้ ไม่ยอม เพราะต้องการรักษาสถาปประโยชน์ของตน เนื่องในการใช้แรง ทำการ
กสิกรรมและเลี้ยงสัตว์ได้มาก ถึงจุดอันเห็นความไม่เป็นธรรมจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติ
เลิกทาสต่อรัฐสภาในกรุงวอชิงตัน แต่รัฐสภาไม่รับ ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงเป็นอันระงับไป
ถัดจากสมัยนั้นมาถึงจุดอันได้รับเลือกตั้งให้เป็นผู้แทนไปประชุมที่นครวอชิงตันอีก เขาจึง
ประกอบอาชีพทนายความเรื่อยมาตามเดิม ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๘๔๘ ถึงจุดอันเข้าได้มีกร
รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนรัฐอินดีแอนาเพื่อดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาสูงที่เรียกว่าวุฒิสภา แต่
แพ้คะแนนเสียงแก่สมาชิกคนก่อน

ในตอนนั้นการแตกแยกของฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้รุนแรงยิ่งขึ้นทุกที ถึงกับฝ่ายใต้
เสนอขอแยกตัวออกจากสหรัฐ เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๐ ในนั้นเองพรรครีพับลิกัน Repab-

Heam ซึ่งตั้งคอذنเขาแห่งหนึ่งซึ่งตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐ และได้รับมรดกจำเริญอย่างงามเสียด้วย ฝ่ายได้ไม่พอใจประธานาธิบดีคนใหม่เพราะเคยหมายใจมาตั้งแต่ตั้งคอذنเห็นอว้างพระราชบัญญัติเลิกทาสครั้งก่อนนั้น เมื่อฝ่ายใดกราบแน่ว่าตั้งคอذنได้เป็นประธานาธิบดีแน่แล้วจึงคิดความล้มพันซึ่งเลิกคิดต่อกับฝ่ายเห็นอันทันที แม้กระนั้นก็ต้องคอذنก็คงเข้าทำการในตำแหน่งตามปกติ

ทำไมถึงคอذنจึงได้เป็นประธานาธิบดีและประธานาธิบดีของบรรดาสหรัฐอเมริกาสมัยนั้นมีช่วงเวลาเพียงไร ในเรื่องนี้ควรจะได้ทราบความตามลำดับดังนี้ กล่าวคือ เมื่ออเมริกาประกาศอิสรภาพแยกออกจากอังกฤษแล้วนั้น อเมริกามีรัฐต่าง ๆ อยู่ร่วมกันเพียงสิบสามรัฐเท่านั้น แต่ละรัฐต่างก็มีกฎหมายปกครองเฉพาะภายในรัฐของตนเอง แต่กฎหมายของรัฐเหล่านั้นจะยังไม่ขัดแย้งกับกฎหมายใหญ่ซึ่งมีอำนาจสูงสุดควบคุมได้หมดทุกรัฐ ถ้าไม่มีเรื่องพิเณยอย่างไรอันเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนรวมของสหรัฐแล้ว ก็เรียกสมาธิ ซึ่งเป็นผู้แทนของทุก ๆ รัฐเข้าประชุมร่วมกันในสภาองเกรสของชาติ Congress ที่กรุงวอชิงตันนครหลวง เพื่อทำการปรึกษาหารือกันในปัญหาอัน ๆ การเลือกประธานาธิบดีนั้นราษฎรเป็นผู้เลือกคงโดยตรงโดยอิสระแนบเคียงส่วนมากเป็นเกณฑ์ ประธานาธิบดีมีอำนาจที่จะออกกฎหมายเพื่อบังคับราษฎรได้แต่ร่างกฎหมายหรือร่างพระราชบัญญัติก่อนที่จะประกาศเป็นกฎหมายได้นั้นต้องได้รับความยินยอมเห็นชอบโดยคะแนนเสียงส่วนมาก ของสมาธิที่เป็นผู้แทนของรัฐต่าง ๆ เสียก่อน

หลังจากสงครามก่ออิสรภาพของอเมริกาแล้วผู้คนได้รีบขยายไปทางภาคตะวันตกมากจนทุกที่ บ้านป่าเมืองเรือกกลายเป็นรัฐเกิดใหม่เพิ่มจำนวนขึ้นอีก รัฐที่คงใหม่นี้ต้องการเอาที่ดินโกรที่พอค่านำมาขายจากอฟริกาไปใช้ด้วยเหมือนกัน แต่มีคนโง่บุญออกความเห็นเห็นว่าพวกนี้โกรก็เป็นมนุษย์เร่า ๆ นี้เอง หากควรเอาไปใช้แรงงานอย่างดีก็ไม่ได้ แต่จะเลิกเสียเลยก็เสียจกียิ่งทำลงไปไม่ได้เด็ดขาด รัฐบาลจึงใคร่จะห้ามรัฐที่คงขึ้นใหม่ ๆ นี้ให้ทำเพื่อเป็นการลดจำนวนให้ทาสน้อยลงและน้อยลงทุกที่ นาน ๆ เข้าทาสก็คงหมดไปจากอเมริกาเองนั่นแหละ ผู้ที่กลัวความกีดกันแบบนั้นจำนวนมากก็เคยอยู่ในครั้งกระนั้น ปัญหาอันได้มีการโต้แย้งกันอย่างเคร่งเครียดในสภาองเกรส พวกทางฝ่ายใดเห็นว่าการยอมให้รัฐที่คงใหม่

เหล่านี้อาจได้เช่นเดียวกับรัฐเก่าๆที่ใช้มาก่อนแล้ว เพราะเขาทั้งหลายควรมีสิทธิ์เท่าๆ กันถึงคอذنเห็นชอบด้วยกับพวกฝ่ายเหนือที่ว่ารัฐใดมีท่าอยู่แล้วก็แล้วไปแต่ไม่ยอมให้เพิ่ม ท่าขึ้นใหม่เป็นอันขาด ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๕๕ เป็นต้นมาถึงคอذنได้ใช้ความพยายามทั้งใน ทางพูดและในทางเขียนชักจูงให้พลเมืองทั้งหมดยกเลิกใช้ทาสกันเสียทีเดียว คำพูดครั้งสำคัญ อันควรบันทึกไว้ก็คือเมื่อพูดถึงความคึกคักของดักกลาดี Douglass ซึ่งบุคคลผู้นี้ได้เข้านับถวายเป็นผู้แทนรัฐอิตลินอยส์ ถึงคอذنได้กล่าวในเมืองสปริงฟิลด์ให้คนยุบเลิกเรื่องการมีทาสอย่าง จับใจทำให้ได้รับชัยชนะจากดักกลาดีอย่างเด็ดขาด ตอนหนึ่งถึงคอذنได้กล่าวสุนทรพจน์ แก่ประชาชนผู้มาฟังว่า "บ้านใครก็ตามในบ้านนั้นวิวาทกันแล้ว ความฉาวก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ เลย ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่ารัฐบาลอเมริกันจะทนทานปล่อยให้คนเป็นทาสครั้งหนึ่งอีกระยะหนึ่ง ไม่ได้แน่แท้" ข้อความที่กล่าวนี้หมายความว่า ประเทศสหรัฐอเมริกาจะต้องเป็นสหรัฐอัน ใหญ่ยิ่ง จะแบ่งแยกมิได้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วทาสจะต้องเลิกแน่นอน แต่จะช้าหรือเร็วขึ้นเป็น อีกปัญหาหนึ่ง

เมื่อถึงคอذن ได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดี แล้วเขาก็จourneyเข้ามายังกรุง วอชิงตัน (จากเมืองสปริงฟิลด์ในรัฐอิตลินอยส์) มีคนพากันมาต้อนรับอย่างคับคั่ง แต่คน อเมริกันในภาคใต้ไม่ยอมรับถึงคอذنเป็นประธานาธิบดี เดือนมีนาคม ค.ศ. ๑๘๖๑ ถึงคอذن ทำงานในตำแหน่งใหม่นี้อย่างใจเอื่อยเย็นเป็นปรกติไม่ตั้งตระเทือนอะไรเลย เขาได้ออก แถลงการณ์โดยด่วนว่า เรื่องการเลิกทาสนั้นจะปล่อยให้ไปตามเหตุการณ์ แต่เรื่องที่ รัฐคาโรไลนาใต้ South Carolina ก่อเหตุร้ายขึ้นโดยยุบให้รัฐอื่น ๆ อีกหลายรัฐรวมเป็น พวกภาคใต้แล้วแยกออกจากการปกครอง ของสหรัฐเป็นอีกพวกหนึ่ง ต่างหากนั้นยอมไม่ได้ เป็นอันขาด

ในขณะรับตำแหน่งประธานาธิบดีนั้นถึงคอذنอายุได้ ๕๓ ปี เขาประกาศว่า การ ที่พวกรัฐต่าง ๆ แยกออกไปนั้นผิดรัฐธรรมนูญโดยถึงแม้ว่าพวกนั้นจะประกาศแยกไปแล้วก็ ดี แต่ความคับคั่งทักทายหมายนั้นยังหาแยกไปไม่ เพราะฉะนั้นกฎหมายมาตราใดที่รัฐภาค ของเกรตไคคราไว้กฎหมายนั้นย่อมมีผลบังคับกับทุกรัฐ ถึงคอذنชี้แจงว่าเขาไม่ต้องการทำลาย พวกพื้นเมืองชาติเดียวกัน แต่จำเป็นจะต้องหาทางยับยั้งคั่งต่าง ๆ ที่พวกภาคใต้ก่อการจลาจลขึ้น

และคงทำการเก็บภาษีอากรสำหรับรัฐต่างๆ ให้ได้มาบำรุงบ้านเมืองเหมือนอย่างที่เคยปฏิบัติกัน
มาแต่ก่อน พวกสหรัฐที่แยกพวกไปตั้งใหม่ใช้ชื่อว่าสหรัฐภาคใต้ไม่ยอมรับคำประกาศ
เหล่านี้ วันที่ ๑๒ เมษายน ค.ศ. ๑๘๖๑ สงครามกลางเมืองระหว่างพวกเหนือกับพวกใต้ก็
เริ่มเกิดขึ้นด้วยการที่เจ้าพนักงานในเมืองชาลส์ตัน Charleston ในรัฐ South Carolina ได้
ระดมยิงเรือของฝ่ายสหรัฐก่อนแล้วสงครามกลางเมืองก็ขยายตัวของมันเองออกไปทุกที ถึง
บัดนี้มีชัยชนะต่อกับพวกฝ่ายนี้ ได้ขอร้องให้พลเมืองอเมริกันทั้งหลายงดความภักดีต่อสหรัฐ
สหรัฐเดิมอย่าแตกแยกออกไป แล้วก็ประกาศหาทหารอาสาสมัคร หาได้ไร้วัดเกินสักพัน
ด้วยอำนาจบังคับไม่ มีคนอาสาสมัครปราบปรามจนถึงเจ็ดหมื่นห้าพันคนในวันที่ ๑๙ เมษายน
ค.ศ. ๑๘๖๑ เป็นอันว่าชาวอเมริกันจะต้องฆ่าฟันกันเองอย่างนองเลือดเพราะหาทางหักเคือง
ทุกความไม่ได้แล้ว

พวกภาคใต้ แม้จะมีรัฐอันเดิมทบทเป็นเพื่อนคิดการกันจริง แต่มิพลเมืองน้อย คือ
มีเพียงประมาณเก้าล้านคนเท่านั้นและเป็นทาสในครัวเรือนถึงสามล้านคน ส่วนทางภาคเหนือ
มีพลเมืองถึงยี่สิบสองล้านคนและอุดมสมบูรณ์กว่าในเรื่องอาวุธเพราะเป็นเมืองอุตสาหกรรม
หนักมีโลหะไว้สร้างอาวุธบริบูรณ์ พวกฝ่ายใต้ก็หวังจะสู้รบกันแต่ไม่ยอมแพ้ง่ายๆ การรบ
จึงต้องยืดเยื้อกันเวลายาวนานถึงยี่สิบห้าปีเห็นจะทำการกวาดล้างฝ่ายใต้ได้ราบคาบ

ถึงบัดนี้ต้องการให้อเมริกาเป็นสหรัฐเดียวกันเดิมและในเวลาที่เดียวกันเรากำลังต้อง
การให้เลิกทาสด้วย สงครามกลางเมืองกินเวลา ๕ ปี ตอนแรกๆ ฝ่ายใต้เป็นฝ่ายได้เปรียบ
แต่ฝ่ายเหนือมีอาวุธยุทธภัณฑ์ดีกว่า ในที่สุดเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ค.ศ. ๑๘๖๕ การสู้รบก็
ยุติลงเด็ดขาด ในระหว่างสมัยสงครามนั้นเอง ถึงบัดนี้ได้ประกาศกฎหมายเลิกทาส เมื่อ
เดือนมกราคม ค.ศ. ๑๘๖๓

เมื่อกองทัพฝ่ายเหนือได้ชัยชนะเด็ดขาดที่เมืองเกตส์เบิร์ก Gettysburg ถึงบัดนี้
ได้ยกทัพเข้ามารบแห่งหนึ่งในเมืองนันทันตันทหารฝ่ายใต้ก็พ่ายแพ้แล้วต้องถอยทัพเพื่อรักษา
ความมั่นคงท้ายถึงบัดนี้กองทัพฝ่ายเหนือมีกำลังพลเมืองและกองทหารที่พลอยยอมว่า
ดังนี้:-

“เราควรที่จะตั้งปณิธานอย่างแน่วแน่ไว้ หมายความว่า ฝ่ายเหนือ จะมีชัยชนะโดยไร้

ประโยชน์ และรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ย่อมไม่มัวหมอง
สูญไปจากโลกได้เลย

And that the government of the people,

By the people, for the people,

Shall not perish from the earth."

สงครามกลางเมืองเสร็จสิ้นไปแล้ว ในที่สุดพวกฝ่ายใต้ก็ถูกพวกเหนือปราบ
ปราบจนราบคาบ * ประชาชนนับตั้งแต่บัดนั้นจะต้องทำงานสำคัญต่อไปอีกสองอย่าง คือ ๑.
รับบูรณะซ่อมแซมสิ่งที่ถูกทำลายไปเนื่องด้วยสงครามคราวนี้ และ ๒. หาหนทางซึ่งบอกถึงบ
ริลของฝ่ายใต้มิให้เกิดการกวนวุ่นขึ้นอีก แต่ถึงบัดนั้นยังไม่ได้ทำงานใหญ่ที่กล่าวมาแล้วเพราะ
เขาประสบอุบัติเหตุโดยมีเจป็นคนตัวน้อยอย่างคาดไม่ถึง เขาเสียชีวิตก่อนมีคำไปเสียก่อน ซึ่ง
จะได้กล่าวถึงเรื่องนี้ใน ข้อ ๖ ก่อนว่าด้วยเรื่องมรณะ

๔. งานอดิเรก นอกเหนือไปจากงานสำคัญ คือกฎหมายและการมีท่าอย่าง
เด็ดขาดในสหรัฐอเมริกาแล้ว งานพิเศษของถึงคอดันก็คือการไม่ปล่อยให้เวลาว่างไปให้เปล่า
ประโยชน์นั้นเอง เขาเป็นคนทั้งมักเป็นคนคิดมาก เขามีหุ้มน้ำเหมือนคนทั้งหลายถึงจริง แต่
หุ้มน้ำของเขาทำประโยชน์ได้มากกว่าคนทั้งปวงหลายสิบเท่าตัว ทุกแห่งที่เขาไป ทุก
สิ่งที่เขาทำ ทุกครั้งที่เขาฟัง เขาพยายามศึกษาความเป็นอยู่ของคนและสัตว์ทั้งที่แวดล้อม
อยู่รอบตัวเขาอย่างจริงจัง มารดาเคยชมเขาว่า "เขเป็นเด็กที่จริงจังที่เต็มอกเต็มใจ
ไม่ดื้อ ๆ ครอบ ๆ เหมือนเด็กอื่น เขาไม่เคยกล่าวคำหยามหรือดูหมิ่นเหยียดหยามใครเลย
ไม่เคยปฏิเสธการงานที่คนอื่นขอให้เขาช่วยทำแม้แต่สักครั้งเดียว เขาทำงานได้ทุกชนิดทั้ง
แกว่งน้ำที่ตักไปจนถึงสูงที่สุด นิดเดียวของงานไม่แอบแฝงอยู่ในเด็กคนนั้นเลย เขาอยู่ทน
อยู่ช่วยคนอื่นทำงานจนกระทั่งหลายวันภายหลังที่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีแล้ว"

เขาเป็นนักอ่านหนังสืออันลือชื่อในละแวกบ้านนั้นตั้งแต่เด็กมาแล้ว ถ้าหากเพื่อน
บ้านคนใดมีหนังสือที่เขาพอจะหยิบยืมได้เขาเป็นต้องขอยืมอ่านจนได้แม้ว่าจะอยู่ไกลแสนไกล
เพียงไรก็ตาม เขาชอบปากว่าจะพยายามอ่านหนังสือทุกอย่าง เต็มที่อยู่ในบริเวณโดยรอบหัวดิม
ไม่ว่าจากที่ ๆ เขาอยู่ เขามีความคุ้นเคยในหนังสือเล่มใหม่ที่ยืมมาได้อย่างผิดสังเกตเหมือน

คนที่วาดมาหลาย ๆ คนพบชาวหัวเขา เขาอ่านแล้วอ่านใจจนแทบว่าจำได้ทุกคำที่อยู่ในหนังสือเล่มนั้น หนังสือบางเรื่องยากเห็นของดังคอذنมีมากเหลือประมาณแต่เล่มมากเล่มเล็กจนตราดังนิ้วคืบไม่เปลี่ยนแปลงเลย นางแซลล์มาร์ตาเองซึ่งอยู่ใกล้รักเขามากเป็นพยานในเรื่องนี้ได้ นางกล่าวว่า "ถึงคอذنอ่านหนังสือทุกเล่มที่ได้อ่าน ร้อยความของไหนเป็นที่ลึกลับ ถ้าไม่จัดไว้ที่กระดานก็เขียนไว้ที่ข้างฝากระโจม แล้วบทของจำจนขึ้นใจ"

การฝึกหัดนี้ช่วยให้เป็นคนละเอียดถี่ถ้วนรอบคอบที่ถึงคอذنปฏิบัติมาแต่เด็ก เช่นนี้เป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งทำให้เขาได้รับตำแหน่งสูงสุดคือประธานาธิบดี เมื่อเขาอ่านมากความรู้ของเขาก็น่าอัศจรรย์ออกไปทุกที ถึงคอذنทำงานเหมือนเราทำทั้งหลาย แต่ทุกครั้งที่ทำงานเขาเป็นต้องอ่านหนังสือทันที เขาอ่านอย่างคร่ำเคร่งจริง ๆ อ่านหนังสือที่เลือกแล้วว่าดี อ่านด้วยความพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ การอ่านในเวลาว่างงานทุกครั้งช่วยส่งเสริมให้ถึงคอذنเป็นคนเฉลียวฉลาด พุทธิอะไรได้มาก ๆ และนาน ๆ เท่านั้นให้เด็กฟังไม่รู้จักหมดทุกเพราะเขาอ่านนิทานติดปามาากกว่าคนอื่น แม้บทกลอนที่ไพเราะเขาก็จำได้มาก เวลาพูดมีกนิยัมทั้งเขามาก แม้รูปร่างหน้าตาเขาจะขี้เหร่ดังบ้านใดแต่ปากของเขามั่นครมหาเสน่ห์ที่ครั้งโรประชาชนยิ่งนัก ใครได้ติดต่อยู่ใกล้รักเขาแล้วต้องนิยมความดีภาพ ความแข็งแรง ความมีใจเยือกเย็น ความมีนิสัยวันเร่ขึ้นบานไม้ไผ่เกล้าหัวของเขา บุรุษผู้มีรูปร่างสูง ายาว แขนยาว กระดูกใหญ่ แต่ให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลทั่วไปช่วยเหลือเด็กข้ามถนน ช่วยเพื่อนบ้านตัดต้นไม้ในป่า ช่วยแก้ไขปัญหาวัดให้ชายหญิง เขาเป็นคนกว้างขวางในหมู่ชนทุกชั้น

ถึงคอذنได้เริ่มเรียนรู้ถึงชีวิตของบุคคลต่างๆ ในโลกภายนอกเป็นครั้งแรก เมื่อเขาทำงานเป็นคนเดินเรือในจำแม่น้ำโอไฮโอ เราได้เห็นเรือแพนาตาและผู้คนสัญจรไปตามลำแม่น้ำอยู่นานหลายเดือน บรรทุกสินค้าไปขายทางฝั่งตะวันตกและทางใต้ เราได้สัมผัสมากับประชาชนมากมายหลายชนที่มาจากรัฐต่างๆ ครั้นต่อมาในเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. ๑๘๒๘ เราได้มีโอกาสเดินเรือไปส่งสินค้าถึงเมืองนิวออร์ลีนส์ ซึ่งอยู่ทางใต้สุดของประเทศ การเดินเรืออันเป็นระยะทางไกลหลายร้อยไมล์ จากรัฐโอไฮโอถึงรัฐลุยเซียนา Louisiana ตาม

ด้าน Mississippi นี้ทำให้ถึงคอฉันค้นตาฉันใจพิศวงงงงวยในสภาพของเขื่อน และสภาพของบ้านเมืองที่เจริญเหลือคณานับ

เมืองนิวออร์ลีนส์เป็นตลาดค้าขายอันใหญ่โตในรัฐภาคใต้ การที่ถึงคอฉันมีโอกาสดูเป็นถึงประธานาธิบดีและทำการเลือกทางใต้สำเร็จก็เพราะมีเหตุสำคัญหลายข้อ และข้อหนึ่งที่แน่นอนที่สุดก็คือถึงคอฉันได้เห็นตลาดค้าทางในเมืองนิวออร์ลีนส์ค้าหูก้าตาคันเอง ภาพในครั้งแรกที่เราอยู่ตลอดชีวิต ถึงคอฉันเห็นอะไรแล้ว เราเห็นภาพการซื้อขายทางในดัมมัน้อย่างเต็มตา เราได้เห็นการทหารต่าง ๆ ที่พ่อค้าทำกับพวกทาง เช่นการประมูลซื้อขายที่ถาวรตลาดเช่นเดียวกับรายสัปดาห์เดวิสตัน เราได้เห็นการการค้าเขียนตัวกับเคทูปของของพวกพ่อค้าหน้าเด็กโตกร้ายเหล่านั้ คนที่มาประมูลซื้อขายทางนั้นเข้าไปยืนใกล้ ๆ ถ้าเด็กหนุ่มสาวก็ขอแถมโดยเขามือจับโน่นรย้านครวญของอันของส่งวนตามรอบใจ ภาพทหารโตกร้ายของคนขายและคนซื้อเช่นเป็นภาพครั้งคราวประทับใจของเขาย่างยิ่ง เขายังแก่นั่นตางตาคงไม่กะพริบ เราเกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจคนจนเหลือเกิน เราส่งสารเวทนาทางเหล่าหนึ่ที่ได้รับการทหารร้างแะ เยี่ยงสัตว์ป่า ตั้งแต่นั้นมาเขาก็ปฏิเสธว่าถ้าเขามืออำนาจเมื่อใดเขาจะออกกฎหมายปลดปล่อยทางให้เป็นอิสระ คือให้ทางมีสิทธิเสรีภาพเยี่ยงมนุษย์ที่ปวงให้จงได้

สภาพของทางนี้โกรซึ่งเจ้าของไร่ผ่ายไร่มักประมูลซื้อมาได้นั้นร้ายกาจมากเหลือเกิน ต้องถูกด่ามโซ่เหมือนสัตว์ เจ้าของจะเขียนตัวด่าอย่างไรก็ได้ตามรอบใจ ที่สุดแม้จะฆ่าเสียก็ไม่ได้มีความผิดอะไร เพราะกฎหมายถือว่ามันสภาพเหมือนสัตว์เดรัจฉาน เมื่อถึงคอฉันกลับมาจากเมือง New Orleans เจ้าของสินค้าได้ว่าจ้างให้เขาเป็นคนขายของอยู่ในร้าน วันหนึ่งเขาไปรับจ้างเป็นเด็มนักกระแสน ในการเลือกสิ่งผู้แทนราษฎรไปเข้าประชุมในรัฐสภา เราได้เห็นสภาพของการเลือกตั้งอย่างเต็มตา ทำให้เขาเกิดความรู้สึกในครั้งแรกอยากจะเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองบ้านเมืองบ้าง เขาคิดว่าอย่างคัวเขาก็เป็นประธานาธิบดีได้คนหนึ่งชั่วแค่ประพาศศัคว์ให้ถูกใจคนหนุ่มมากสักหน่อยและรู้กฎหมายไว้บ้างเท่านั้นพอ นับตั้งแต่บัดนั้นมาเขาก็มีมานะอ่านกฎหมายมากเข้า และพยายามหาเลี้ยง โดยออกทำการติดต่อกับชาวบ้านมากจนทุกทีจนได้คะแนนนิยมจากพลเมืองเป็นอันมาก

ในปี ค.ศ. ๑๘๓๔ ถึงปี ๑๘๔๒ เขาได้รับเลือกจากประชาชนในตำบลนั้นให้เป็น
ผู้ร่างกฎหมายด้วยคนหนึ่งประจำเมืองอิลลินอยส์ Elected to Illinois legislature (๑๘๓๔—
๑๘๔๒) ถัดจากนั้นมาเขาเลิกทำงานกับหมอกกฎหมายหลายแห่งซึ่งนักกฎหมายเหล่านั้นแต่
มีชื่อเสียงในสมัยนั้นโดยมาก เช่นย้ายไปเรียนกฎหมายที่เมืองสปริงฟิลด์ Moved to Spring
field (๑๘๔๓) ฝึกหัดงานกฎหมายกับ เจ. ท. สจวร์ต J. T. Stuart (๑๘๔๓—๑๘๔๕) กับ
เดวิดเฟน ท. โลแกน Stephen T. Logan และวิลเลียม เอช. เฮนดอน William H. Herndon
(๑๘๔๕)

เขาได้แต่งงานกับภรรยา ชื่อ มารี ทอดด์ Mary Todd เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน
ค.ศ. ๑๘๔๒

ถึงตอนทำงานได้ทุกอย่าง เขาไม่เลิกงานเลย เคยเป็นผู้ช่วยบิดาคัดไม้ในป่า
ช่วยทำเครื่องเรือนให้ชาวบ้านกับบิดา ช่วยเพื่อนบ้านทำไร่ ช่วยมารดาเลี้ยงทำงานในกระ
ท่อม ซักฟอก หุงต้มอาหาร ดังขาม คัดน้ำ ทำความสะอาดในกระท่อม ดองเห็ดรับจ้าง
บรรจุทุกชิ้นคำตามดำน้าโฮโฮโฮ ตามดำน้ามิสซิปปี ถึงตอนเป็นลูกจ้างขายของในร้าน
เป็นบุรุษไปรษณีย์ เป็นลูกมือนายช่างสำรวจทาง เป็นเสมียนจดทะเบียนการเลือกตั้ง เป็น
ทนายความอาชีพ นิสัยใจคอของเขา รักความยุติธรรมเป็นที่สุดไม่ใคร่สนใจรายจะได้จาก
เมตตากรุณาอยากให้พวกทาสพ้นจากการทาสทุกตัวไว้ในตอนนั้น นิสัยสำคัญที่สุดก็คือ
เขาเป็นนักอ่านหนังสือทุกเล่มที่ลงมือเขา เขาจึงเป็นนักพูดเก่งที่สุดเพราะรู้เรื่องราวมาก
เวลาเขาพูดมีคนนิยมฟังกันดังน้ำไหล เมื่อเขาอยู่บ้านนอกเล็กๆ รุมล้อมหน้าตักจนเขาเพื่อ
ฟังนิทานเขาเล่าไม่หมดทุกครั้งที่ ทุกที่ที่เขาไป ทุกสิ่งที่เขาทำ เขาพยายามศึกษาอย่าง
ละเอียดลออ เขายังมีความรักกว้างขวางผูกพันกับคนอื่น ๆ ซึ่งมีแต่เขาไม่ได้พิจารณา

๕. เกียรตินิยม เขาเป็นนักพูดที่ดี เขาชอบฟังทนายความผู้เกิดดีในศาล
ต่าง ๆ อยู่เนือง ๆ เวลาเขาเป็นทนายความคนจึงนิยมเขามากเพราะพูดมีเหตุผล และชนะความ
เสมอ ความของเขาแผ่ร่อนถึงใจคนฟังยิ่งนัก เหตุการณ์พูดของเขาจึงชนะเสียงในรัฐสภา
เขาได้เป็นประธานาธิบดีในสมัยที่ยุ่ยากที่สุดตอนเกิดสงครามเลิกทาสระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่าย
ใต้ ในที่สุดเขาก็ดำรงกรุงประเทศให้ผ่านพ้นระยะวิกฤติมาได้โดยปลอดภัยโดยไม่
การแบ่งแยกประเทศ และฝ่ายเหนือคือรัฐบาลเป็นฝ่ายมีชัยออกกฎหมายเลิกทาสสำเร็จ

๖. มรณะ เมื่ออายุได้ ๕๖ ปี ถูกผู้ร้ายลอบยิงในโรงละครฟอร์ด Ford's Theatre อย่างเฉาชนที่กรุง Washington D. C. (D. C. = District of Columbia) ผู้ร้ายชื่อ John Wilkes Booth จอห์น วิลกีส บูธ เป็นตัวละครเป็นพวกนิยมการมีทาส เป็นพรรคฝ่ายใต้ที่ไม่ชอบกฎหมายเลิกทาส ถึงขีด้นตายเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ค.ศ. ๑๘๖๕ ขณะที่กำลังนั่งดูละครอย่างเพลิดเพลินกับภรรยาและนายทหารคนสนิท ต่อมาคนร้ายก็ถูกยิงตาย

เฮบราแฮม ถึงขีด้นอยู่ในโลกนี้รวมอายุเพียง ๕๖ ปี เฮบราแฮมตายไปแล้ว ร่างกายส่วนนี้ของเขายังหอมฟุ้งอยู่ในประวัติศาสตร์ของชาติและของโลก เขาเป็นตัวอย่างอันดีที่เป็นบุคคลก่อร่างสร้างคนขึ้นมาจากเด็กชาวป่าจนถึงเป็นประธานาธิบดีของประเทศสำคัญในโลก เขาเป็นตัวอย่างแสดงออกซึ่งความซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ด้วยประการทั้งปวงที่ชนรุ่นเกิดมาทีหลังจะพึงยึดถือเป็นเยี่ยงอย่างสืบไป เขามีสติปัญญาและมโนทัศน์หาเด่นห้อย่างลึกซึ้งสามารถโน้มน้าวจิตใจคนเป็นอันมากให้เชื่อถือและปฏิบัติตามคำสอนของเขาได้ ประวัติศาสตร์จารึกชื่อเขาไว้แล้วสำหรับงานหลายอย่างซึ่งรวมอยู่ในตัวของเขคนเดียว เขาเป็นทั้งนักปกครอง นักการเมือง นักประชาธิปไตย นักศึกษา นักพูด นักกฎหมาย นักผจญภัย และประการสุดท้าย เขามีนกเล็งรูปภาพเคารพในสิทธิและเสรีภาพของมนุษยชน เขาเป็นคนที่กล้าหาญจับได้ยาก ถอดหาโอกาสถูกจังหวะเหมาะที่สุดในการปลดปล่อยเพื่อนร่วมชาติให้หลุดพ้นจากความเป็นทาส เกียรติประวัติของเขาจะต้องจารึกไว้ในชีวิตประวัติบุคคลสำคัญของโลก เขายังยืนถาวรอยู่ชั่วฟ้าดินสลาย

ต่อจากนั้นไป เป็นบัญชี แสดงรายนาม ประธานาธิบดี ของประเทศสหรัฐอเมริกา แสดงให้เห็นว่า เฮบราแฮม เป็นประธานาธิบดีคนที่เท่าไร มีชีวิตอยู่ระหว่างมีอะไรถึงมีอะไร และเป็นประธานาธิบดีตั้งแต่ปี ค.ศ. ไหน ถึงปีไหน พร้อมทั้งนโยบายการเมืองชนอยู่กับพรรคอะไร เรื่องเหล่านี้จำเป็นที่นักศึกษาจะต้องเรียนรู้ไว้เพื่อประกอบการศึกษาให้ลึกซึ้งกว้างขวางตมกับที่เป็นครูบาอาจารย์ตั้งต่อนอบรมกฤตบุรุษผู้คิดค้นไปเบื้องหน้า เฉพาะอย่างยิ่งประธานาธิบดีคนปัจจุบันคือคนที่ ๓๕ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งกำลังทำหน้าที่อยู่ในเวลานี้ นักศึกษาจำเป็นที่ต้องค้นคว้าศึกษาโดยเรียนรู้ประวัติส่วนตัวของท่านให้ละเอียดกว่าคนอื่น

Presidents of the United States of America

(รายนามประธานาธิบดีของประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน)

NO. ลำดับ เลขที่	NAMES นาม	LIFE ชีวิต	TERM วาระ	POLITICS นโยบาย	NOTES หมายเหตุ
1	George Washington	1732-1799	1789-1797	Federalist	อยู่ในเหตุการณ์สงครามปฏิวัติอเมริกา
2	John Adams	1735-1826	1797-1801	Federalist	ให้สัตยาบัน
3	Thomas Jefferson	1743-1826	1801-1809	Dem.-Rep.	Dem. = Democrat;
4	James Madison	1751-1836	1809-1817	Dem.-Rep.	Rep. = Republican
5	James Monroe	1758-1831	1817-1825	Dem.-Rep.	
6	John Quincy Adams	1767-1848	1825-1829	Dem.-Rep.	
7	Andrew Jackson	1767-1845	1829-1837	Democrat	
8	Martin Van Buren	1782-1862	1837-1841	Democrat	
9	William Henry Harrison	1773-1841	1841	Whig	
10	John Tyler	1790-1862	1841-1845	Democrat	
11	James Knox Polk	1795-1849	1845-1849	Democrat	
12	Zachary Taylor	1784-1850	1849-1850	Whig	
13	Millard Fillmore	1800-1874	1850-1853	Whig	

NO ลำดับ	NAMES นาม	LIFE อายุ	TERM วาระ	POLITICS นโยบาย	NPTKS หมายเหตุ
14	Franklin Pierce	1804-1869	1853-1857	Democrat	
15	James Buchanan	1791-1868	1857-1861	Democrat	
16	Abraham Lincoln	1809-1865	1861-1865	Republican	อยู่ในเหตุการณ์สงคราม
17	Andrew Johnson	1808-1875	1865-1869	Democrat	ศึกษาในเยอรมนี
18	Ulysses Simpson Grant	1822-1885	1869-1877	Republican	
19	Rutherford Birchard Hayes	1822-1893	1877-1881	Republican	
20	James Abram Garfield	1831-1881	1881	Republican	
21	Chester Alan Arthur	1830-1886	1881-1885	Republican	
22	Grover Cleveland	1837-1908	1885-1889	Democrat	
23	Benjamin Harrison	1833-1901	1889-1893	Republican	
24	Grover Cleveland	1837-1908	1893-1897	Democrat	
25	William McKinley	1843-1901	1897-1901	Republican	
26	Theodore Roosevelt	1858-1919	1901-1909	Republican	
27	William Howard Taft	1857-1930	1909-1913	Republican	
28	Woodrow Wilson	1856-1924	1913-1921	Democrat	
29	Warren Coolidge	1865-1923	1923-1929	Republican	

แบบฝึกหัด

(เลือกทำเพียงข้อเดียว)

ข้อ ๑. ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาคนปัจจุบันนี้ (พ. ศ. ๒๔๗๘) คือใคร ชื่อและนามสกุลอะไร และตั้งภูมิลำเนาอยู่ในพรรคราชการเมืองฝ่ายไหน ได้รับหน้าที่ในตำแหน่งประธานาธิบดีมาตั้งแต่เมื่อไร ท่านมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตของทางผู้อื่นอย่างไรบ้าง จงเดามาให้ฟังพอเป็นดังเขา จงเปรียบเทียบงานของประธานาธิบดีคนนั้นกับงานของเขมราแถมถึงข้ออื่น ว่าคล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันในข้อไหนบ้าง

ข้อ ๒. ผลของงานของบุคคลทั้งต้นเกี่ยวข้องกับเพียงไร จงอธิบายให้ละเอียดเฉพาะตอนที่เขาคิดค้นมีบทบาทสำคัญในเรื่องนั้น

ก. ซามูเอล ฟินเลย์ บรีด มอร์ส

Samuel Finley Breese Morse

ข. อเล็กซานเดอร์ เกรแฮม เบลล์

Alexander Graham Bell

ค. มาร์ควิส กุลิเอลโม มาร์โคนี

Marquis Gulielmo Marconi

ง. โทมัส อัลวา เอดิสัน

Thomas Alva Edison

วันกำหนดส่ง

14 เม.ย. 2504

25 พ.ค. 2504

30 มิ.ย. 2504

1-7 มิ.ย. 2504

26 ส.ค. 2504

2-7 ส.ค. 2504

24.ธ.ค.2504

2-10.ธ.ค.2504

10.ธ.ค.2504

เลขเรียกหนังสือ 900
Call No. ๑

ห้องสมุดกระทรวงศึกษาธิการ
ชื่อผู้แต่ง Author ๑๖๖๓

๑๐๐

๑.

(๑.๒) ๑.๒.๑

1749

